

Використана література:

1. Бем С. Линзы гендера: Трансформация взглядов на проблему неравенства полов. Москва : РОММПЭН, 2004. 336 с.
2. Берн Ш. Гендерная психология. Законы мужского и женского поведения. Санкт-Петербург : Прайм-Еврознак, 2008. 318 с.
3. Волинская Л. Б. Нерешенные психологические задачи детства в определении ценностно-смысловой структуры личности в дальнейшем. *Мир психологии*. 2004. № 1. С. 114–121.
4. Гончаров В. Л. Батько – особлива посада. Київ : Шкільний світ, 2010. 126 с.
5. Радина Н. К., Терешенкова Е. Ю. Возрастные и социокультурные аспекты гендерной социализации подростков. *Вопросы психологии*. 2006. № 5. С. 49–59.
6. Семёнова Л. Э., Семёнова В. Э. Воспитание современных девочек и мальчиков с позиций гендерного подхода. Гендерная психология: практикум. 2-е изд. / под. ред. И. С. Клециной. Санкт-Петербург : Питер, 2009. С. 211–227.
7. Штылёва Л. В. Фактор пола в образовании: гендерный подход и анализ. Москва : ПЕР СЭ, 2008. 316 с.

References:

1. Bem S. Lynzy hendera: Transformatsiya vzglyadov na problemu neravenstva polov. Moskva : ROMMPEN, 2004. 336 s. [in Russian].
2. Bern Sh. Hendernaia psykholohyia. Zakony muzhskoho y zhenskoho povedenyia. Sankt-Peterburh : Praim-Evroznak, 2008. 318 s. [in Russian].
3. Volynskaia L. B. Nereshennye psykholohycheskye zadachy detstva v opredelenyy tsennostno-smyslovoi struktury lychnosti v dalneishem. Myr psykholohyy. 2004. № 1. S. 114–121 [in Russian].
4. Honcharov V. L. Batko – osoblyva posada. Kyiv : Shkilnyi svit, 2010. 126 s. [in Ukrainian].
5. Radyna N. K., Tereshenkova E. Yu. Vozrastnye y sotsyokulturnye aspekty hendernoi sotsyalyzatsyy podrostkov. Voprosy psykholohyy. 2006. № 5. S. 49–59 [in Ukrainian].
6. Semenova L. Э., Semenova V. Э. Vospytanye sovremennykh devochek y malchikov s pozytsyi hendernoho podkhoda. Hendernaia psykholohyia: praktykum. 2-e yzd. / pod. red. Y. S. Kletsynoi. Sankt-Peterburh : Pyter, 2009. S. 211–227 [in Russian].
7. Shtyleva L. V. Faktor pola v obrazovanyu: hendernyi podkhod y analiz. Moskva : PER SЭ, 2008. 316 s. [in Russian].

Honcharenko O. V., Polianychko A. O. Gender education for boys and ways to optimize it

The research is devoted to the problem of gender development of boys and necessity of his optimization. The authors analyze maintenance of gender socialization in the context of traditional (patriarchal) and modern (alternative) education. At present, in the context of studying the traditional approach to education, it has been determined that it is based on rigid gender differentiation of men and women and their strict hierarchical location.

This approach has been proven to emphasize the differences between men and women; focus on «special purpose» articles; consolidation of gender-stereotyped interests and preferences in boys; ignoring individuality and limiting freedom of choice; education of gender-schematized individuals. The basis for the personal development of boys is the image of a «real man», which is determined by the norms of status, firmness (physical, mental, emotional) and anti-femininity. It is stated that the existing norms, rules of conduct, attitudes towards cultural perceptions of the role, position and purpose of a man in society, which underlie the traditional upbringing of boys, lead to further difficulties in adulthood. Instead, the article substantiates the benefits of a gender-based model of upbringing, since it involves the development of boys beyond rigid gender precepts and stereotypes.

The authors argue that modern socialization implies a lack of gender differentiation, polarization, and is seen as a process of learning by boys new gender roles that have emerged in the face of intense socio-cultural change. In this model of education, it is identified that the role of families and educational institutions is increasing, which should become active subjects of positive changes in the process of gender development of male youth.

Key words: gender approach, gender and sex-role (traditional) education, gender norms, personality-oriented education.

УДК 378:373.3]:379.8:001.891

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2019.71.19>

Гончарук О. В.

ДОСЛІДЖЕННЯ МОТИВАЦІЙНО-ЦІННІСНОГО СКЛАДНИКА ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ

Проаналізовано критерії, методи та рівні визначення реального стану сформованості мотиваційно-ціннісного складника готовності майбутніх учителів початкової школи до організації дозвілля дітей. Метою статті є аналіз методики дослідження сформованості мотиваційно-ціннісного складника готовності майбутніх учителів початкової школи до організації дозвіллевої діяльності учнів молодшого шкільного віку. Для досягнення мети використано методи дослідження: аналіз, синтез, узагальнення.

Визначено, що вчені по-різному трактують поняття готовності до професійної діяльності, визначають її структуру та методи дослідження. Враховуючи специфіку педагогічної діяльності вчителя початкової школи, роль дозвілля у навчанні й вихованні дітей в умовах нової української школи, автором визначено готовність майбутнього вчителя початкової школи до організації дозвіллевої діяльності молодших школярів як сформоване інтегральне ціннісно-особистісне утворення, яке сприяє успішній комунікації у колективній діяльності на основі усвідомлених морально-етичних норм, переконань, включає здатність до постійного професійного самовдосконалення, самовираження задля виховання дітей як суб'єктів дозвіллевої діяльності.

Наголошено, що мотиваційно-ціннісний складник готовності забезпечує мотивацію й регуляцію професійної діяльності, тому й потребує першочергового діагностування. Запропоновано алгоритм дослідження готовності майбутніх учителів до організації дозвілля дітей; визначено показники та методи дослідження стану сформованості мотиваційно-ціннісного складника готовності; охарактеризовано рівні її сформованості.

Ключові слова: *готовність майбутнього вчителя початкової школи до організації дозвілля дітей, дозвіллева діяльність, мотиваційно-ціннісний складник готовності, показники сформованості мотиваційно-ціннісного складника готовності, педагогічна діагностика.*

У період реформування освітньої діяльності в Україні одним із важливих етапів є удосконалення навчально-виховного процесу в початковій школі. Розвивальне середовище початкової ланки освітнього закладу спрямоване на особистісне становлення дитини, формування в неї навчально-пізнавального інтересу, бажання вчитися, самостійно пізнавати нове. Чільне місце в такому середовищі має займати організоване дозвілля дитини як специфічний особливий вид діяльності, сукупність різних суб'єктивних видів занять молодшого школяра у вільний час, спрямованих на задоволення власних потреб, інтересів, відновлення фізичних, духовних та психічних сил, а також задля прояву себе як особистості.

У дозвіллевій діяльності, обраній за власними інтересами, й у такій, що приносить моральне задоволення, зазвичай дитина проявляє себе як особистість – суб'єкт цієї діяльності. Однак, як свідчить аналіз практичної діяльності початкової школи, часто молодші школярі, маючи можливість вибирати заняття для проведення вільного часу й прагнучи до самостійності в його організації, не завжди готові до свідомого вибору тих видів дозвілля, які б сприяли їх особистісному становленню. Тут на допомогу має прийти педагог, який уміє обрати найбільш оптимальний зміст, форми й методи організації дозвілля, забезпечуючи при цьому активність, добровільність, ініціативність і суб'єктність школяра. Звідси важливою й актуальною для дослідження постає проблема професійної підготовки майбутнього вчителя, результатом якої є його готовність до організації дозвілля молодших школярів.

Відповідно до структури готовності майбутнього вчителя початкової школи до організації дозвіллевої діяльності дітей її ефективність визначається критеріями сформованості мотиваційно-ціннісного, когнітивного, діяльнісного й рефлексивного складників.

Аналіз психолого-педагогічної літератури дає підстави для твердження, що поняття готовності майбутнього фахівця як результату його професійної підготовки тлумачиться вченими по-різному. Наприклад, В. Сластьонін готовність інтерпретує як особливий психічний стан, що забезпечує успішне виконання професійних функцій [7]; Л. Кондрашова її визначає як особистісну рису й регулятор професійної поведінки [5]; О. Комар детермінує готовність як цілісне особистісне утворення, що забезпечує успішність професійної діяльності [4].

Отже, на основі аналізу праць учених П. Горностая, М. Дяченко, Л. Кандибович, Л. Кондрашової, Я. Коломинського, О. Комар, В. Сластьоніна з проблеми сутнісного визначення готовності майбутнього фахівця до професійної діяльності можна виокремити декілька основних підходів:

- 1) функційний, тобто готовність є внутрішнім специфічним станом особистості, який уможлиблює якість, швидкість і ефективність професійної діяльності;
- 2) особистісно-діяльнісний, який готовність тлумачить як складне особистісне утворення, що містить професійно-зорієнтовані погляди, потреби у самовдосконаленні, здатність до самооцінки й прагнення до подолання професійних бар'єрів;
- 3) особистісний, згідно якого готовність є особистісним проявом зі складною динамічною структурою;
- 4) результативно-діяльнісний, за яким готовність є результатом складного й системного процесу підготовки особистості до певного виду діяльності.

Готовність майбутнього вчителя початкової школи до організації дозвіллевої діяльності молодших школярів автором визначається як сформоване інтегральне ціннісно-особистісне утворення, яке забезпечує професійний розвиток особистості студента через свідоме гармонійне поєднання компетентностей продуктивної організації дозвіллевої діяльності учнів початкової школи, сприяє успішній комунікації у колективній діяльності на основі усвідомлених морально-етичних норм, переконань, включає здатність до постійного професійного самовдосконалення, самовираження задля виховання дітей як суб'єктів дозвіллевої діяльності [1].

Отже, проблема визначення сутності поняття готовності майбутнього фахівця до професійної діяльності не є новою; вона певною мірою вивчена й досліджена. Однак, недостатньо вивченими є питання структури готовності майбутнього фахівця до успішного виконання професійної діяльності, а також діагностування стану її сформованості (як в цілому готовності, так і окремих її компонентів).

Тому **метою статті** автором задекларовано аналіз методики дослідження сформованості мотиваційно-ціннісного складника готовності майбутніх учителів початкової школи до організації дозвіллевої діяльності учнів молодшого шкільного віку. Для досягнення мети використано методи дослідження: аналіз, синтез, узагальнення.

Досліджуючи структуру готовності майбутнього вчителя до професійної діяльності, за основу автор взяв ідеї І. Зимньої [2] й виокремив такі компоненти готовності:

- 1) мотиваційно-ціннісний – мобілізація суб'єктивних сил майбутнього вчителя початкової школи до необхідності оволодіння компетентностями організації дозвілля учнів, ставлення до неї як до однієї з цінностей у професійній діяльності;

2) когнітивний – оволодіння знаннями щодо змісту компетентностей дозвілля та організації дозвіллевої діяльності учнів;

3) діяльнісний – прояв сформованості компетентності у різноманітних стандартних і нестандартних ситуаціях;

4) рефлексивний – емоційно-вольова рефлексія та регуляція процесу і результату організації дозвіллевої діяльності учнів.

Під час дослідження автором було встановлено, що дослідження стану готовності майбутніх учителів початкової школи до організації дозвіллевої діяльності дітей є складним і системним процесом. Йдеться про те, що предметом діагностування готовності є не лише і не стільки результати навчання, тобто академічні досягнення студентів, та виховання у вигляді соціальних, емоційних, моральних якостей особистості майбутнього фахівця, скільки вивчення внутрішнього особистісного стану майбутнього педагога, його прагнень, мотивів, цінностей, інтересу до суб'єкт-суб'єктної взаємодії з дітьми тощо.

Стан готовності майбутніх учителів початкової школи до організації дозвіллевої діяльності молодших школярів визначається за допомогою низки методів педагогічної діагностики. У дослідженні автор дотримується традиційного підходу вчених до педагогічного діагностування [3]: визначення об'єкта, формулювання мети і завдань; визначення критеріїв і показників; відбір і застосування методів дослідження; аналіз результатів, їхня інтерпретація; ознайомлення з результатами діагностування майбутніх учителів. Цей порядок дослідження автором було доповнено ще однією дією – розробкою корегувальної програми результатів діагностування у випадку, коли результати не є достатньо позитивними. Власне ця дія й уможливило зворотній зв'язок, який забезпечує цілісність педагогічної системи.

У дослідження запропоновано алгоритм вивчення стану готовності, який полягає в наступному (рис. 1):

1) з'ясування критеріальних рівнів готовності майбутніх учителів початкової школи до організації дозвіллевої діяльності;

2) визначення рівня готовності студентів як результату їх професійної підготовки до організації дозвіллевої діяльності молодших школярів;

3) обробка й кількісно-якісний аналіз отриманих результатів, окреслення конкретних шляхів вирішення проблеми.

На основі аналізу психолого-педагогічної літератури й практичної діяльності закладів вищої освіти автором визначено мотиваційно-ціннісний, інформаційно-пізнавальний, діялісно-поведінковий і рефлексивно-саморегулятивний критерії та їх показники, що є взаємозалежними, взаємодоповнюючими й утворюють цілісність, яка об'єктивно віддзеркалює готовність майбутніх учителів початкової школи до організації дозвіллевої діяльності дітей. За частотою, інтенсивністю й яскравістю прояву визначених показників кожного з критеріїв автор виокремив чотири рівні готовності майбутніх учителів початкової школи до організації дозвіллевої діяльності молодших школярів: елементарний, базовий, конструктивний і творчий.

Як свідчить аналіз психолого-педагогічної літератури, мотиваційно-ціннісна сфера особистості є визначальною в організації життєдіяльності людини, тому дослідження готовності майбутнього педагога до організації дозвілля дітей автором було розпочато з її мотиваційно-ціннісного складника. Увагу було акцентовано на тому, що саме мотиви виконують спонукальну функцію діяльності людини й спрямовують її; особистісні цінності регулюють життєдіяльність у цілому й професійну зокрема, зумовлюючи вибірковість ставлення до суб'єктів соціальної дійсності.

З огляду на це, мотиваційно-ціннісний критерій дослідження сформованості цього компоненту готовності майбутніх учителів початкової школи до організації дозвіллевої діяльності дітей визначає наявність або ж відсутність потреби в оволодінні знаннями з організації дитячого дозвілля, прагнення до спілкування з дітьми, до міжособистісної взаємодії з ними й відповідного (позитивного чи негативного або ж байдужого) ставлення до них. Цей критерій дає змогу дослідити існування й ієрархію професійних інтересів і мотивів, мотивацію майбутніх учителів (зовнішню чи внутрішню, позитивну чи негативну) до оволодіння професією; ціннісні орієнтації майбутніх педагогів і їх ціннісне ставлення до організації дозвілля дітей, як важливого фактора особистісного розвитку.

Показниками мотиваційно-ціннісного критерію автором визначено наявність стійкого інтересу до організації дозвіллевої діяльності дітей, його поєднання з професійним інтересом, позитивну внутрішню мотивацію до професійної діяльності, прагнення залучати молодших школярів до організації дозвіллевої діяльності, потребу в організації дозвілля дітей, віру в можливість та здібності учнів, вміння усвідомлювати потреби, мотиви й цінності школярів, позитивне ставлення до соціальних норм і цінностей, сформованість загальнолюдських цінностей, наявність професійних цінностей, усвідомлення майбутнім учителем готовності до організації дозвіллевої діяльності молодших школярів, як особистісної й професійної цінності [1].

Якісну характеристику визначених у дослідженні рівнів сформованості мотиваційно-ціннісного складника готовності майбутніх учителів початкової школи до організації дозвіллевої діяльності подано в таблиці 1.

У процесі дослідження автором було з'ясовано, що діагностування мотиваційно-ціннісної сфери особистості є складним процесом, у якому варто досліджувати сформованість мотивів діяльності людини, міру сформованості цінностей особистості, ієрархічну структуру ціннісних орієнтацій, їх спрямованість тощо. Для з'ясування стану сформованості мотиваційно-ціннісного складника готовності майбутніх учителів

початкової школи до організації дозвілєвої діяльності молодших школярів було застосовано такі методи: бесіда, спостереження, анкетування, аналіз студентських робіт (есе, міні-твори), психодіагностична методика К. Земфір у модифікації А. Реана, дослідження мотивації (внутрішньої й зовнішньої) професійної діяльності, експрес-діагностика соціальних цінностей особистості, дослідження цінностей особистості (методика М. Рокіча) [1; 6].

Рис. 1. Визначення готовності майбутніх учителів початкової школи до організації дозвілєвої діяльності молодших школярів

Вибір діагностичного методу дослідження того чи іншого показника сформованості мотиваційно-ціннісного складника готовності майбутніх учителів початкової школи до організації дозвілля дітей подано в таблиці 2.

Висновки. Успішність виконання фахівцем професійних функцій залежить від його готовності до професійної діяльності, тобто від налаштованості особистості на творчу продуктивну діяльність. Одним із важливих компонентів готовності як цілісного складного особистісного утворення є мотиваційно-ціннісний, оскільки саме мотиви й цінності є мотиваторами й регуляторами професійної діяльності людини.

Досліджуючи готовність майбутнього вчителя початкової школи до педагогічної діяльності в цілому й зокрема до організації дозвілля дітей (що є особливо актуальним в умовах нової української школи), автор першочергову увагу акцентував на вивченні стану сформованості її мотиваційно-ціннісного складника. Було розроблено показники мотиваційно-ціннісного критерію дослідження готовності майбутніх учителів

Таблиця 1

Характеристика рівнів сформованості мотиваційно-ціннісного складника готовності майбутніх учителів початкової школи до організації дозвіллевої діяльності молодших школярів

ЕЛЕМЕНТАРНИЙ РІВЕНЬ	БАЗОВИЙ РІВЕНЬ	КОНСТРУКТИВНИЙ РІВЕНЬ	ТВОРЧИЙ РІВЕНЬ
Мотиваційно-ціннісний критерій			
відсутність інтересу до організації дозвіллевої діяльності учнів молодшого шкільного віку; пасивне ставлення до професійної діяльності в цілому й організації дозвілля молодших школярів зокрема; відсутність потреби в організації дозвілля дітей; ігнорування потребами, мотивами й інтересами молодших школярів; зовнішня мотивація до професійної діяльності; в цілому позитивне ставлення до соціальних норм і цінностей, сформованість загальнолюдських цінностей; ситуативні прояви сформованості професійних цінностей.	вибірковий інтерес і ситуативне позитивно-емоційне ставлення до організації дозвіллевої діяльності дітей, його ситуативне поєднання з професійним інтересом; зовнішня (позитивна у поєднанні з негативною) мотивація до професійної діяльності, ситуативне прагнення залучати молодших школярів до організації дозвіллевої діяльності, ситуативне усвідомлення потреб, мотивів і цінностей молодшого школяра; позитивне ставлення до соціальних норм і цінностей, сформованість загальнолюдських цінностей, наявність вибіркового професійних цінностей.	наявність стійкого інтересу до організації дозвіллевої діяльності дітей, який поєднується з професійним інтересом, ситуативна потреба в організації дозвілля дітей і прагнення залучати молодших школярів до організації дозвіллевої діяльності; позитивна зовнішня з елементами внутрішньої мотивація до вчительської діяльності; позитивне ставлення до соціальних норм і цінностей, сформованість системи загальнолюдських цінностей, наявність професійних цінностей.	поєднання стійкого інтересу студента до організації дозвіллевої діяльності дітей з його з професійним інтересом; емоційно-позитивне прагнення залучати дітей до організації дозвіллевої діяльності й професійно-особистісна потреба в організації їх дозвілля; віра в можливість й здібності учнів й уміння усвідомлювати потреби, мотиви й цінності молодших школярів; позитивна внутрішня мотивація до професійної діяльності в цілому й до організації дозвіллевої діяльності як її важливого складника; позитивне ставлення до соціальних норм і цінностей, сформованість загальнолюдських цінностей, наявність ієрархії професійних цінностей і усвідомлення майбутнім учителем готовності до організації дозвіллевої діяльності молодших школярів як особистісної й професійної цінності.

Таблиця 2

Методи дослідження показників мотиваційно-ціннісного складника готовності майбутніх учителів початкової школи до організації дозвіллевої діяльності молодших школярів

ПОКАЗНИКИ	МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ
Мотиваційно-ціннісний критерій	
1) інтерес до організації дозвіллевої діяльності дітей, його поєднання з професійним інтересом; 2) мотивація до професійної діяльності; 3) прагнення залучати молодших школярів до організації дозвіллевої діяльності, потреба в організації дозвілля дітей; 4) ставлення до соціальних норм і цінностей; 5) сформованість загальнолюдських цінностей, наявність професійних цінностей; 6) усвідомлення готовності до організації дозвіллевої діяльності молодших школярів як особистісної й професійної цінності.	бесіда, спостереження, анкетування, аналіз студентських робіт (есе, міні-твори), психодіагностична методика К. Земфір у модифікації А. Реана, дослідження мотивації професійної діяльності, експрес-діагностика соціальних цінностей особистості, дослідження цінностей особистості (методика М. Рокича).

початкової школи до організації дозвіллевої діяльності молодших школярів; запропоновано алгоритм її вивчення; проаналізовано рівні сформованості, що об'єктивно відображають реальний стан проблеми, яка досліджується; підбрано методики діагностування мотиваційно-ціннісного складника готовності майбутніх педагогів до організації дозвілля дітей.

Подальшого дослідження вимагає теоретична інтерпретація отриманих експериментальних даних, обґрунтування педагогічних умов та моделей професійної підготовки майбутніх учителів початкової школи до організації дозвіллевої діяльності учнів молодшого шкільного віку.

Використана література:

1. Гончарук О. В. Діагностика готовності майбутніх учителів до організації дозвілля дітей : навч.-метод. посіб. Луцьк : Вежа-Друк, 2019. 164 с.
2. Зимняя И. А. Ключевые компетенции как результативно-целевая основа компетентного подхода в образовании: авторская версия. Москва : Исслед. центр проблем качества подготовки специалистов, 2004. 40 с.
3. Кірсанов В. В. Психолого-педагогічна діагностика : підручник. Київ : Альтерпрес, 2002. С. 11–13.
4. Комар О. Теоретичні та методичні засади підготовки майбутніх учителів початкової школи до застосування інтерактивних технологій: дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04. Черкаси, 2011. 344 с.
5. Кондрашова Л. В. Професійне становлення майбутнього вчителя : монографічний огляд. Кривий Ріг, 2006. С. 6.
6. Психологические тесты. Москва : ВЛАДОС, 2001. Т. 2. / под ред. А. А. Карелина. 248 с.
7. Слостенин В. А. Готовность педагога к инновационной деятельности. *Педагогическое образование и наука*. 2000. № 1. С. 32–37.

References:

1. Goncharuk O.V. (2019). *Diagnostyka gotovnosti maibutnix uchiteliv do organizacii dozvillia ditei* [Diagnosis of future teachers' readiness for children's leisure activities]. Luck : Vezha-Druk [in Ukrainian].
2. Zimniaia I. A. (2004). *Kliuchevye kompetencii kak rezultativno-celevaia osnova kompetentnostnogo podhoda v obrazovanii: avtorskaia versiia* [Key competences as a result-target basis of competence approach in education: author's version]. Moscow : Issled. centr problem kachestva podgotovki specialistov [in Russian].
3. Kirsanov V. V. (2002). *Psyhologo-pedagogichna diagnostyka* [Psychological and pedagogical diagnostics]. Kyiv : Alterpres [in Ukrainian].
4. Komar O. (2011). *Teoretychni ta metodychni zasady pidgotovky maibutnih uchyteliv pochatkovoї shkoly do zastosuvannia interaktyvnyh tehnologii* [Theoretical and methodological bases of preparation of future primary school teachers for the use of interactive technologies]. *Doctor's thesis*. Cherkasy [in Ukrainian].
5. Kondrashova L. V. (2006). *Profesiine stanovlennia maibutnogo vchytelia* [Professional Formation of the Future Teacher]. Kryvyi Rig [in Ukrainian].
6. Karelina A. A. (2001). *Psihologicheskie testy* [Psychological tests]. Moscow : Vlados [in Russian].
7. Slastenin V. A. (2000). *Gotovnost pedagoga k innovacionnoi deiatelnosti* [Teacher's willingness to innovate]. *Pedagogicheskoe obrazovanie i nauka – Teacher education and science*, 1, 32–37 [in Russian].

Honcharuk O. V. Research of motivation-valuable composition of preparation of future teachers of primary school to organization of leisure activities of pupils

The article analyzes the criteria, methods and levels of determining the real state of formation of the motivational-value component of willingness of future teachers of primary school to organize children's leisure activities. The purpose of the article is to analyze the methodology of studying the formation of the motivational value component of the readiness of future teachers of primary school to organize leisure activities of pupils. For achieving the goal, research methods were used: analysis, synthesis, generalization.

It is determined that scientists interpret the concept of readiness for professional activity differently, determine its structure and methods of research. Taking into account the specific pedagogical activity of teacher of primary school, the role of leisure in the education and upbringing of children in the conditions of the New Ukrainian school, the author defines the readiness of the future teacher of primary school for the organization of leisure activities of pupils as a formed integral value-personal education that promotes successful communication in collective activity on the basis of conscious moral and ethical norms, beliefs, includes the ability to constantly develop professional self-esteem, subjects of leisure activity.

It is emphasized that the motivational and value component of readiness provides motivation and regulation of professional activity, and therefore requires first priority diagnosis. It is offered the algorithm of research of future teachers' readiness for organization of children's leisure activity. It is determined the indicators and methods of studying the state of motivational-value component readiness formation and the levels of its formation are characterized.

Key words: readiness of the future teacher of primary school to organize leisure activities for pupils, leisure activity, motivational value component of readiness, indicators of the formation of motivational value component of readiness, pedagogical diagnostics.